
ROZKRWAWIĆ SIĘ (1) *vb pf*

o oraz a jasne.

[*fut 3 sg rozkrwawi się.*] ◊ [*praet [3 sg n rozkrwawiło się.]*] ◊ [*3 pl subst rozkrwawiły się.*]

Sł stp, Cn brak, Linde XVIII w.

Zacząć mocno krwawić: [choć powiadaia, że sye mieysce rospali, że boléc będzie, że sie [*guz*] rozdrážni y rozkrwáwi, á tą drógą máteryéy pociągnie. *OczkoPrzymiot* 354; Tegoż też czasu [...] w zapustny poniedziałek kilka się ich rozkrwawiło, chodząc za łby między sobą. *KronMieszcz* 101.]

rozkrwawić się od czego: wten czas vpádl nakamién Iezus mily/ tak iż vfta od filného padnieniá iego fie rofkrwawily *OpecŻyw* 107v.

Formacje współrdzenne cf KRWAWIĆ.

SBu